

DESPRE TAIEREA ABUZIVA A UNOR ARBORI SECULARI IN JUDETUL ARGES

Prof. Constantin NICOLAE-DĂNESCU¹

Summary: This paper is briefly presenting the deforestation in the area of South of the city of Pitesti, in the so called „the High Plains of Pitesti”. The abusive deforestation increased even after 1990, continuing the masive deforestation from 50s and 60s during the „colectivisation” times.

Also, the last „witnesses” of old forests from the area, a few trees of aprox. 3-400 years old, were recently subjected to deforestation, contrary to the EU environmental policy.

Protectia mediului este o preocupare constanta si reala a statelor din Uniunea Europeana. Din pacate exista situatii in care, in Romania, aceasta preocupare se manifesta doar la nivel declarativ, in fapt putand constata neglijenta si lipsa de preocupare pentru apararea padurilor, apelor, habitatelor, solului si a ecosistemelor in general.

Prin cercetarea naturii omul descopera informatii deosebite. Din pacate se constata lipsa de „bun-simt” a unor semeni precum si aspecte ale unei educatii nepotrivite timpurilor noastre.

Deasemenea se constata efectele neglijentei factorilor de raspundere ce dirijeaza protectia naturii in discordanta cu efortul omul de rand obisnuit sa isi respecte proprietatea, habitatul, traditiile si mediul in general. Prezentam mai jos cateva exemple:

Comunele Suseni, Bradu, Rociu, Oarja, Albota, Cateasca si orasul Costesti.

In aceste comune au mai ramas arbori seculari din padurile ce ocupau suprafete intinse odinioara (harta din Fig.3). Din pacate in perioada 1992 – 2010 si din acestia au disparut mai mult de jumatate fata de nivelul anilor 1990-1992.

Acesti arbori reprezentau fostele paduri deosebit de valoroase ce au fost defrisate in mai multe etape: dupa 1829, dupa 1900, in timpul primului razboi mondial (1916 – 1918) sub ocupatia trupelor germane, si mai ales dupa 1950, proces care a continuat si dupa 1990.

¹ Profesor pensionar al Colegiului National „Ion Bratianu” din Pitești

Iata numele catorva importante suprafete impadurite: Cartal, Pestila, Sirean, Rovine, Tufele Rosii, Raicaneasca, Ciciulete, o parte din Regep, Moaghini, Socaia, suprafete care au fost defrisate.

Am identificat un numar apreciabil de stejari seculari in raza localitatilor mai sus mentionate, arbori pe trunchiul carora intentionam sa asezam tablite cu mesaj de ocrotire in urma unor aprobari din partea Consiliului Judetean Arges si Academiei Romane.

Pozitiile acestor arbori le subliniez cu mai multa precizie: Oarja, Rociu, Suseni, Cimpoieri, Tutulesti, Serbanesti si in cuprinsul actualei paduri Regep (Fig. 1). Unii dintre acesti arbori (exemplu in foto din Fig.2) sunt protejati datorita zelului locuitorilor pe proprietatea carora se afla (Marin Tanase, Gheorghe Pana, etc).

Fig 1 – Partea de nord-est a padurii Regep

Fig. 2 – Stejar secular in comuna Suseni

A existat un astfel de arbore secular in cimitirul satului Suseni-Boieresti a carui varsta depasea doua sute de ani si alti cinci arbori a caror varsta se apropia de 400 de ani in locul numit „la Odaie”. Cei cinci arbori au fost taiati dupa colectivizare in perioada anilor 60 - 80, iar cel din cimitir pe data de 5 iunie 2009, exact de Ziua Mondiala a Mediului.

Cel din cimitirul amintit era urmas al Padurii Cartal, nume de origine turca, in traducere insemnand „uliu”. Numele de Mocanca al aceleiasi paduri denota rolul economic avut prin prezenta stapanilor unor turme de oi care intr-o perioada a anului aveau adapost si hrana pe acest teritoriu.

Nepasarea celor din jur, incluzand aici si consiliul parohial al bisericii, a administratiei comunale, a primariei, precum si lipsa lor de initiativa a favorizat disparitia acestor exemplare de martori ai istoriei romanesti, dintre care padurea Rovine a fost un bun exemplu.

Padurile sunt izvoare sanatare si energie, de materiale si mijloace de ameliorare a climei, (obstacole impotriva viscozelor, moderarea exceselor de temperatura, atragatoare de ploii), resurse pentru fructe de padure si plante medicinale, etc. Deasemenea disparitia padurilor determina in mare procent si secarea izvoarelor din zona respectiva.

In concluzie invitam la pastrarea a ceea ce a mai ramas din aceste paduri si, prin educatia continua a populatiei si indeosebit a tinerilor, pe cat posibil sa reimpadurim suprafetele fostelor paduri si suprafetele nepotrivite agriculturii in folosul sanatatii habitatului din satele si comunele mentionate. Speram ca acest articol sa constituie un indemn pentru generatiile tinere.

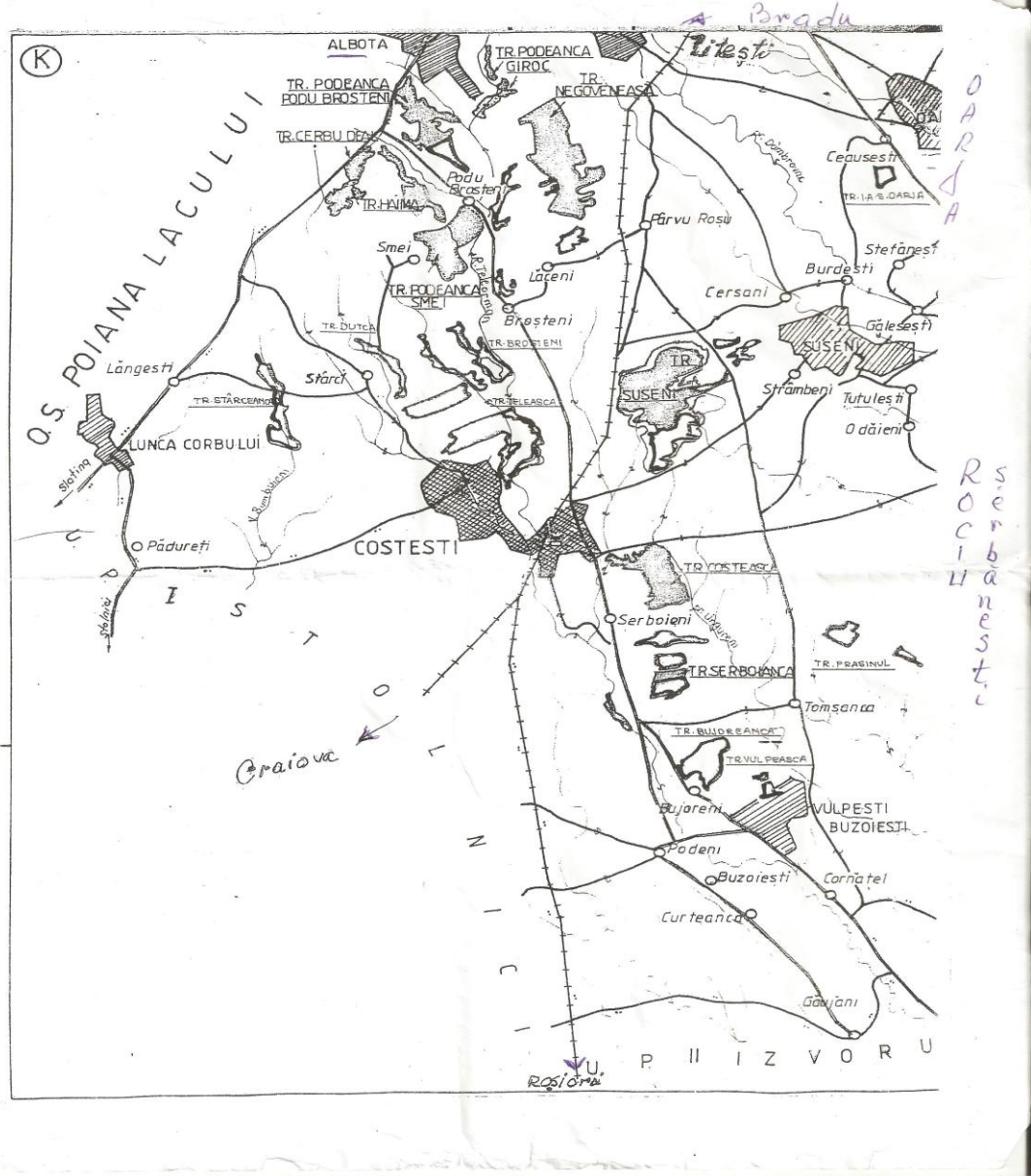

Fig.3 –Harta padurilor si trunchiurilor de padure(foste si actuale), din zona de sud a mun. Pitesti